

Halasbukjølen

**

Referanse:

Blindheim T. 2016. Naturverdier for lokalitet Halasbukjølen, registrert i forbindelse med prosjekt Frivilligvern 2015. NaRIN faktaark. BioFokus, NINA, Miljøfaglig utredning.

(Weblink: <http://borchbio.no/narin/?nid=5825>)

Referansedata

Fylke: Hedmark

Kommune: Åmot

H.o.h.: 560-650moh

Areal: 5422 daa

Prosjektilhørighet: Frivilligvern 2015

Inventør: TBL

Vegetasjonsone: mellomboreal 50% (ca 2710daa) nordboreal 50% (ca 2710daa)

Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon

Sammendrag

Lokalitet Halasbukjølen har blitt kartlagt av BioFokus på oppdrag fra Miljødirektoratet med hensikt og gi en naturfaglig vurdering av området for frivillig vern. Halasbukjølen utgjør et mosaikkpreget skog og våtmarksområde 600 meter over havet helt nord i Åmot kommune i Hedmark fylke.

Området har en rolig topografi med slake åser og flate våtmarker og små tjern. Vegetasjonen er fattig med stedvis dype løsmasselag og Rogenmorener.

Skogen er lite påvirket i nyere tid og har stedvis skogbestand med ganske gammel flersjiktet skog og flere enkeltstående trær med svært høy alder.

Lokalitetens kvaliteter er i første rekke knyttet til gammel barskog med stedvis god dødvedkontinuitet, intakte våtmarksområder og sumpskog og funn av 19 rødlistede arter av lav og vedboende sopp, herav 6 truede arter. Det er ikke registrert rødlistede naturtyper innenfor undersøkelsesområdet, men 6 naturtypelokaliteter med særlig høye verdier er avgrenset. Orådet inneholder en del furukvaliteter som det har vært vanskelig å avgrense da kvalitetene finnes spredt. Det er mulig at flere furuskogsområder burde vært avgrenset som naturtypelokaliteter. Enkelte granskogsområder ut over de som er avgrenset som kjerneområder har også naturverdier som grenser til inngangsverdien til hva som kvalifiserer til naturtypelokalitet. Ut fra en helhetsvurdering vurderes området et regionalt viktig skogområde (**).

Det er manglene urskogspreget skog og viktige ormåder for rødlistearter som i størst grad oppfylles ved vern av Halasbukjølen (Framstad 2002, 2003, 2010).

Feltarbeid

Feltarbeid ble utført 20. oktober 2015 av Terje Blindheim i forbindelse med frivillig vern undersøkelsene. Undersøkelsene tok utgangspunkt i undersøkelser gjennomført av Reidar Haugan 25. og 26. august 2014 og det er den samlede kunnskapen fra de to undersøkelsene som danner grunnlag for dette faktaarket og verdivurderingen som er gjort.

Tidspunkt og værets betydning

Været var ikke til hinder for dokumentasjonen av området. Den forholdsvis sene kartleggingen i 2015 ga et godt grunnlag for kartlegging av vedboende sopp.

Utvelgelse og undersøkelsesområde

Lokaliteten inngår i arbeidet med frivillig vern i regi av Miljødirektoratet, Fylkesmannen i Hedmark og grunneier. Det på forhånd avgrensede undersøkelsesområdet omfattet et areal på 5422 daa. Undersøkelsesområdet er delt om trent på midten av en skogsbilvei hvor det vestre området har større grad av kjølkarakter enn den østre delen som er mer småkupert og har langt større variasjon i naturtyper og vegetasjon med en mosaikk av skog, våtmark og større og mindre vann og bekker.

Tidligere undersøkelser

Det foreligger et notat, samt arter i artskart basert på Haugan sine registreringer i 2014. En større og grovt avgrenset naturtypelokalitet tangerer undersøkelsesområdet i vest og det er utført MiS kartlegginger tidligere.

Beliggenhet

Det undersøkte området ligger på rundt 600 meter over havet på et åsparti mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune i Hedmark.

Naturgrunnlag

Topografi

Området har en todelt topografi med to markerte flate kjølskoger vest for veien som går gjennom området fra sør til nord. Øst for veien er det et småkollete landskap med markerte morenergygger og hauger og store myr- og våtmarksområder rundt disse, samt småtjern og et markert vassdrag helt i øst. Det er små høydeforskjeller og bratte skråninger er fraværende.

Geologi

Berggrunnen i området er tredelt med fyllitt/glimmerskifter i det meste av området. Litt nord for midten går det en stripe med konglomerat, mens det i den nordlige delen er sandstein. All berggrunn er dekket av tykke løsmasseslag og torvmyr. Tre Rogenmorener går i øst-vest retning sør for Burusjøen. Den noe rikere berggrunnen, hvertfall i sør, påvirker derfor vegetasjonen lite da den er dekket av så mye løsmasser. Kun på et mindre areal langs bekkefarene i vest ble noe rikere vegetasjon registrert.

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonseksjon: OC-Overgangsseksjon, vegetasjonssone: mellomboreal 50% (ca 2710daa) nordboreal 50% (ca 2710daa).

Området ligger i overgangsseksjonen og er ikke av de mest kontinentale områdene i fylket. Det ligger i overgangen mellom mellomboreal og nordboreal vegetasjonssone.

Klima

Det er ingen spesielle landskapsformasjoner som gir grunnlag for et spesielt lokalklima i området.

Vegetasjon og treslagsfordeling

Bærlyngskog er dominerende vegetasjonstype i området og her vokser det furu, men i områder med noe dypere og ikke så lettrennert mark er det blåbærskog med grandominans. I små bekkedaler som finnes flere steder er det en overgang fra bærlyngskog via blåbærskog til fattig sumpskog i de nedre flate delene av dalen hvor det blir stående vann. På de aller fattigste furukollene er det ordinær lavskog med svært saktevoksende furuskog. I kantsoner mot åpen våtmark er det stedvis myrkanntmark med et tresjikt av furu og bjørk. Våtmarkene er for det meste av ordinær fattigmyrstype, men langs hovedvassdraget og bekker i sør er det stedvis mer helofyttpreget vegetasjon med stort innslag av starr og noe rørkvein. Svak lågurtvegetasjon ble kun registrert sparsomt langs bekken Veslburua vest i området.

Skogstruktur og påvirkning

Hele det undersøkte området er påvirket hardt av hogster over lang tid, særlig vest for veien i de furudominerte områdene hvor det er mye relativt ung skog med lite eldre trær og ganske monoton yngre glissen skog i partier. Plukkhogst har trolig vært mest utbredt også i nyere tid og skogen er forholdsvis godt sjiktet i mye av området. Mye av området, særlig øst for veien, fremstår i dag som urørt i nyere tid og har overveiende gammel skog med innslag av svært gamle trær. Grunnet lav bonitet og stedvis forsumpet mark er ikke disse gamle trærne så veldig grove. Det anslår at de eldste trærne kan være minst 300 år, men at det meste av skogen er mellom 75 og 150 år gammel. Skogen er i liten grad i oppløsningsfase, men enkelte steder på de beste granbonitetene, har det begynt å danne seg noe død ved. Det finnes spredt med gamle furulæger, men nyere furulæger finnes kun som nedblåste trær enkelte steder. God kontinuitet i død ved finnes kun lokalt innenfor kjerneområde 2 hvor skogen ser ut til å være mindre påvirket enn på vestsiden av elva.

Av nyere hogster forekommer dette kun i et mindre område i sør på østsiden av veien og i deler av en liten dal sør for kjerneområde 2. Ellers er det snakk om eldre hogstingrep.

Kjerneområder

I det følgende listes informasjon om de avgrensede kjernelokalitetene i området Halasbukjølen. Nummereringen referer til inntegninger vist på kartet.

1 Veslburua

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 60,5daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten erstatter tidligere registrert naturtype (BN 00086169) som tidligere omfattet et langt større areal.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. I forsenkningen langs bekk vurderes det meste av arealet og regnes som blåbærskog i henhold til NiN systemet, men det er også mindre innslag av svak lågurtskog (Innslag av enghumbleblom, skogsnelle, maiblom og sølvbunke på ett punkt), myrkanntmark og bærlyngskog. Gran er nesten helt dominerende treslag med noe innslag av bjørk og furu.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ingen nyere spor etter hogst i biotopen og den fremstår som en flersjiktet gammel granskog med enkelttrær av gran som trolig er over 200 år. Det er spredt med læger av gran i alle nedbrytningsstadier og det er noe gadd og høystubber. Skogen er forholdsvis grov med mange trær med brystdiamter på ca. 50 cm. Mange graner har grov og stabil barkstruktur og flere luter seg over bekken, noe som gir kunstige forhold for en del sjeldne knappenålslaver.

Artsmangfold: Lokaliteten har en viktig funksjon særlig for laven gubbeskjegg som finnes i store mengder her. I tillegg er rødlisteartene sprikskjegg og sukkernål registrert. Det ble også registrert granstokkjuke og granrustkjuke av vedboende sopp.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer middels på parameterne tilstand, artsmanfold og størrelse, men lavt på rikhet. Samlet vurderes området til verdien viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

2 Burusjøen SØ

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: A

Areal: 88,8daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten er ikke tidligere naturtypekartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune. Området grenser til åpen våtmark i vest og mot yngre og ikke så dødvedrik skog i øst. Flere små dalpartier og rygger inngår i avgrensningen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. I forsenkningene som det er flere av i øst vestgående retning er det fattig blåbærskog, mens det på ryggene mellom disse er overganger mot bærlyngskog og lyngskog. Det er også flattere partier med overganger mot myr som kan gis betegnelsen gammel fattig sumpskog. Gran er dominerende treslag på flatene og de små dalene, mens furua kommer inn mot myrkanter og på de tørrere kollene. Bjørk finnes spredt i området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten utgjør det klart mest kontiuitetspregede død ved rike området på Halasbukjølen og fremstår som en godt sjiktet skog med innslag av grove trær, og mye død ved i alle nedbrytningsstader i enkelte partier. Det er ingen spor etter nyere hogster og generelt lite fremtredende spor etter eldre hogster. Det er ingen tekniske inngrep i denne biotopen.

Artsmangfold: Hele 10 rødlistede arter av lav og vedboende sopp er kartlagt i området og potensialet for ytterligere funn av sjeldne vedboende sopp vurderes som høyt. Flere av artene er vurdert som truet på rødlisten og funnet av dynekjuke (EN) er det første av denne arten i Åmot kommune.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer høyt på parameterne tilstand og arts mangfold, middels på størrelse og lavt på rikhet. Samlet vurderes området som en svært viktig (A verdi) gammelskogsbiotop.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

3 Burua

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 18,4daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten er ikke tidligere naturtypekartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. Området er flompåvirket, men det er usikkert hvor mye flommene påvirker vegetasjonen i området. Det er mye stein og lite fast vegetasjonsmatte i området.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er svært mye død ved i området noe som trolig skyldes flompåvirkningen og den steinete grunnen. Det finnes død ved i alle nedbrytningsstadier, men særlig tidligere stadier er hyppigst forekommende. Skogen er flersjiktet og til dels ganske grov. Det finnes ikke spesielle fysiske inngrep på lokaliteten.

Artsmangfold: Det er ikke kartlagt rødlistede arter på lokaliteten, men potensialet for slike vurderes som høyt. Området ble kartlagt når det begynte å mørkne og det var derfor vanskelig å kartlegge arter.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skårer høyt på tilstand og middels på arts mangfold og rikhet/bonitet, lavt på størrelse. Samlet gir dette lokaliteten verdi som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

4 Halasbukjølen I

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: C

Areal: 20,1daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten er ikke tidligere naturtypekartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. I forsenkningen langs bekk vurderes det meste av arealet og regnes som blåbærskog i henhold til NiN systemet, men det er også mindre innslag av myrkanntmark og bærlyngskog. Gran er nesten helt dominerende treslag med noe innslag av bjørk og furu.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er få nyere spor etter hogst i biotopen, men virker å ha noe yngre skog enn lignende biotop på vestsiden av veien (Vesleburua). Skogen er flersjiktet gammel granskog med enkelte spredte trær som er noe eldre enn trærne som dominerer skogbildet. Virkelig gamle graner som f. eks. er typisk vert for trollsotbeger mangler i denne lokaliteten. Det er spredt med læger av gran, men vesentlig i tidlige nedbrytningsstadier og det er noe gadd og høystubber. Skogen er forholdsvis grov, men få trær er over 40 cm i diameter.

Artsmangfold: De rødlistede artene gubbeskjegg, sukkernål, granseterlav og rynkeskinn er registrert i området og potensialet for enkelte andre vurderes som middels til lavt.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres middels til lavt på parameteren tilstand, lavt på arts mangfold, rikhet og størrelse. Samlet vurderes området å ha lokal verdi (C verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

5 Halasbukjølen II

Naturtype: Gammel furuskog - Gammel høyereliggende furuskog
BMVERDI: B

Areal: 84daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten er ikke tidligere naturtypekartlagt, men de vestlige delene er avgrenset som misfigur.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er todelt med en vestre del som er ren gammel furuskog, mens det i øst inngår mer produktiv skog som er grandominert. I vest er det lavskog og lyngskog, mens det i øst er innslag av bærlyngskog og blåbærskog i henhold til NiN systemet. Furu dominerer i vest, mens det er mer gran mot øst i lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning: I øst er det skrinne koller med svært lav bonitet nær impediment og produksjonen er svært lav og skogen deretter forholdsvis lite grovokst, men trolig ganske gammel. Det er lite læger, men helt i øst er det noen nylig nedblåste furuer og spredt finnes litt gadd av furu. På bedre boniteter, særlig lengst øst er det mer død ved av gran til dels av grove trær og i litt ulike stadier av nedbrytning. Skogen er flersjiktet. Største diameter for furu var 60 i bunn av en skråning med noe rikere mark og de største granene er like grove. Det er ikke registrert tekniske inngrep på lokaliteten.

Arts mangfold: Det finnes ulvelav på to furugadd på denne lokaliteten, de eneste forekomstene som er registrert på Halasbukjølen. I tillegg ble granrustkjuke funnet på læger av gran i øst. Det forventes at området kan inneholde flere vedboende arter og noen av de lavartene som ellers er registrert i områdene rundt.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres middels på skogtilstand og størrelse, men lavt på rikhet og lavt til middels på arts mangfold. Samlet vurderes området som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

6 Halasbukjølen III

Naturtype: Gammel granskog - Gammel høyereliggende granskog
BMVERDI: B

Areal: 6,8daa

Innledning: Lokaliteten er registrert i 2015 av Terje Blindheim, BioFokus i forbindelse med vurdering av et større område for frivillig vern. Lokaliteten er ikke tidligere naturtypekartlagt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på åsområdet mellom Slemdalen i vest og Osdalen i øst helt nord i Åmot kommune.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er gammel granskog med utforming gammel høyereliggende granskog. I forsøknings langs bekk vurderes det meste av arealet og regnes som bærlyngskog og til dels fattig sumpskog i henhold til NiN systemet. På kantene er det lyngskog med noe furu. Gran er klart dominerende treslag, men det inngår også noe bjørk i tillegg til furu.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er ingen nyere spor etter hogst i biotopen og den fremstår som en flersjiktet gammel granskog med enkelttrær av gran som trolig er over 250 år. Det er sparsomt med læger, men noen finnes spredt i lokaliteten i alle stadier av nedbrytning. Eller er det forholdsvis lite gammelskogselementer. Skogen er ikke spesielt grov, men enkelttrær er trolig meget gamle og sturende på fuktig mark. Noen få graner har grov og stabil barkstruktur og luter seg over bekkesig, noe som gir kunstige forhold for en del sjeldne knappenålslaver.

Arts mangfold: Knyttet til en særlig gammel og lutende gran ble den sårbare skorpelaven trollsotbeger funnet. I tillegg finnes gubbeskjegg og sprikeskjegg spredt og trolig også flere av de andre lavartene som er registrert på Halasbukjølen. Potensialet for vedboende arter er ikke så stort da mengden dødved er ganske liten.

Fremmede arter: Det er ikke kartlagt noen fremmede arter og det er lite potensial for slike på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere eldre barskogsbiotoper rundt Halasbukjølen og disse lokalitetene bør sees i sammenheng da de har mange av de samme naturkvalitetene.

Verdivurdering: Lokaliteten skåres lavt på størrelse og rikhet, men middels høyt på tilstand og arts mangfold. Samlet vurderes området derfor som viktig (B verdi).

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten har sine verdier knyttet til de gamle trærne, samt læger og gadd. Skjøtsel er derfor ikke nødvendig og det anbefales at området forvaltes urørt i fremtiden for å sikre at de eksisterende kvalitetene ivaretas og videreutvikles på sikt.

Arts mangfold

Det er registrert hele 19 ulike rødlistede arter fordelt på lav og sopp, herav 7 truede arter og 12 nær truede arter. De fleste artene er knyttet til gammelskogselementer som gamle levende graner, furugadd som ofte er brent og læger av gran. Artene er spredt over en stor del av området og mange av de finnes helt sikkert mer frekvent enn det som fanget opp. Kjerneområdene inneholder totalt sett nesten alle kartlagte artene og kanskje de viktigste populasjonene av de mest krevende artene som er registrert. Det var påfallende hvor stor forskjell det var i hyppighet av de mest sjeldne vedboende soppartene øst og vest for Burua. På vestsiden ble det nesten ikke funnet spesielle vedboende arter i oktober 2015, mens det innenfor kjerneområde 2 på østsiden av elva ble funnet flere sjeldne arter som bl. a. dynekjuke (direkte truet-EN) og fjellgrankjuke

(sårbar-VU). Tettheten og diversiteten av kjuker i dette området var påfallende mye høyere enn på vestsiden. Dette skyldes trolig en langt høyere kontinuitet i tilgang på læger i riktig nedbrytningsstadiet for mange av artene. Det var stedvis rikelig med død ved i alle nedbrytningsstadier innenfor kjerneområde 2. Også på vestsiden var det stedvis en del død ved, men veldig lite vedboende sopp. Området vurderes å ha enda større potensiale for vedboende arter. Det finnes bl. a. en del grov gammel død ved av furu som det ikke ble registrert noen arter på til tross for en del leting. Potensialet for sjeldne og truede jordboende sopp, moser og insekter vurderes som forholdsvis lavt.

Det er trolig betydelige viltkvaliteter for fugl i området. Det var svært mye spor etter tretåspett på mange grantrær og våtmarksområdene er trolig viktig for arter med denne typen habitatkvaliteter.

*Tabell: Artsfunn i Halasbukjølen. Kolonnen **Totalt antall av art** summerer opp antall funn innenfor området. 0 betyr at artsfunnet ikke er tallfestet, men begreper som mye, en del, sparsomt, spredt o.l. er brukt. Det store tallet i kolonnen **Funnet i kjerneområde** henviser til hvilke kjerneområder arten er funnet. Det lille tallet angir hvor mange funn som er gjort i hvert kjerneområde. 0 betyr tekstlig kvantifisering. Små tall uten kjerneområdenummer angir funn utenfor kjerneområder.*

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødliste-status	Totalt antall av art	Funnet i kjerneområde (nr)
Lav	Alectoria sarmentosa	gubbeskjegg	NT		1 2 4 6
	Bryoria nadvornikiana	sprikeskjegg	NT		1 2 6
	Calicium denigratum	blanknål	NT		
	Carbonicola anthracophila	lys brannstubbela	VU		
	Carbonicola myrmecina	mørk brannstubbela	VU		
	Chaenotheca subrosida	sukkernål	NT		1 2 4
	Chaenothecopsis viridialba	rimnål	NT		2
	Cladonia parasitica	furuskjell	NT		
	Cyphelium inquinans	gråstobeger	VU		
	Cyphelium karelicum	trollsotbeger	VU		2 6
	Hypogymnia bitteri	granseterlav	NT		2 4
	Hypogymnia vittata	randkvistlav			
	Letharia vulpina	ulvelav	NT		5
	Microcalicium disseminatum	krukkenål			1 6
	Sclerophora coniothecina	rustdoggnål	NT		
Moser	Sphagnum wulfianum	huldretorvmose	VU		2
Sopper	Chaenothecopsis fennica		NT		
	Cystostereum murrayi	duftskinn			2
	Perenniporia subacida	dynekjuke	EN		2
	Phellinus chrysoloma	granstokkjuke			1 2
	Phellinus ferrugineofuscus	granrustkjuke			1 2 4 5
	Phellinus nigrolimitatus	svartsonekjuke	NT		2
	Phlebia centrifuga	rynkeskinn	NT		4
	Skeletocutis chrysellata	fjellgrankjuke	VU		2

Avgrensning og arrondering

Hele det tilbudte området er vurdert som verneverdig og vurderes som rimelig godt arrondert. Langs Burua i sør ville det vært gunstig om en større del av de delvis flompåvirkede skogene og sumpskogene, våtmark og fastmarksskog kunne inkluderes i området ved å få med noe av arealene på sørsiden av elva. For øvrig vurderes grensene som er satt som gode for å ivareta de betydelige naturverdiene som er kartlagt i området.

Andre inngrep

Det største inngrepet innenfor det foreslåtte verneområdet er skogsbilveien som går gjennom det. Denne er forholdsvis brei og har breie kantsoner med påvirket vegetasjon. Det er ut over denne ikke stier, hytter eller lignende inngrep i området.

Vurdering og verdsetting

Lokaliteten er gitt høyeste skår for parameteren gamle bartrær selv om disse kun finnes spredt i området. Lokaliteten skårer middels på dødved mengde og kontinuitet i død ved. Innenfor kjerneområde 2 i øst vurderes kontinuiteten som særlig god, mens områdene vest for veien har mindre død ved i ulike nedbrytningsstadier, særlig av furu. Området har lite gamle løvtrær og i all hovedsak av bjørk. Treslagsfordelingen er ikke stor med i hovedsak furu, gran og bjørk som dominerende. Området er gitt to (svake) stjerner for vegetasjonsvariasjon og denne variasjonen finnes kun innenfor fattige vegetasjons-

typer og området skåres derfor lavt på parameteren rikhet. Området har noe topografisk variasjon som bidrar til områdets karakter med myrer, skogholmer og bekkedaler, men skåres ikke mer enn en stjerne på denne parameteren da terrengforholdene må kunne betegnes som ganske ensartede og repeterende over hele området. Det er ingen markerte kløfter eller bratte dalsider i området. Lokaliteten skåres to stjerner på parameteren arrondering, størrelse og urørthet. Veien og noen nyere plukkhogster i sør trekker verdien noe ned og arronderingen langs elva i sør kunne vært mer optimal for å inkludere flommarksskog og våtmarker. Området vurderes å ha et funksjonelt skogdekket areal på ca. 3 kvadratkilometer.

Halasbukjølen er uten tvil et av de mest verdifulle barskogsområdene som er undersøkt i frivillig vern sammenheng i Hedmark i senere år. Området skåres to stjerner på parameteren artsmangfold og det er kartlagt hele 19 rødlistede arter av lav og vedboende sopp i området, noe som er langt høyere enn for lignende områder som er undersøkt senere år. Potensialet for ytterligere sjeldne arter vurderes som ganske stort. Samlet sett vurderes området som regionalt verdifult (**).

Tabell: Kriterier og verdisetting for kjerneområder og totalt for Halasbukjølen. Ingen stjerner (0) betyr at verdien for kriteriet er fraværende/ ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for for verdisetting i metodekapittelet.

Kjerneområde	Urørthet	Død ved mengde	Død ved kontin.	Gamle bartrær	Gamle løvtrær	Gamle edelløvtrær	Tre-slagsfordeling	Topografisk-variasjon	Vegetasjons-variasjon	Rikhet	Arter	Størrelse	Arrondering	Samlet verdi
1 Veslburua	***	**	**	***	*	—	*	*	*	*	*	-	—	**
2 Burusjøen SØ	***	**	**	***	*	—	*	*	*	*	**	-	—	***
3 Burua	***	**	*	*	*	—	*	*	*	*	*	-	—	**
4 Halasbukjølen I	**	*	*	*	0	—	*	*	*	0	*	-	—	*
5 Halasbukjølen II	***	**	*	**	*	—	*	*	*	0	*	-	—	**
6 Halasbukjølen III	***	*	*	**	*	—	*	*	*	0	*	-	—	**
Samlet vurdering	**	**	**	***	*	—	*	*	**	*	**	**	**	**

Referanser

Framstad, E., Blindheim, T., Erikstad, L., Thingstad, P.G. og Storeid, S-E. 2010. Naturfaglig evaluering av norske verneområder. NINA rapport 535. 177 s. + vedlegg.

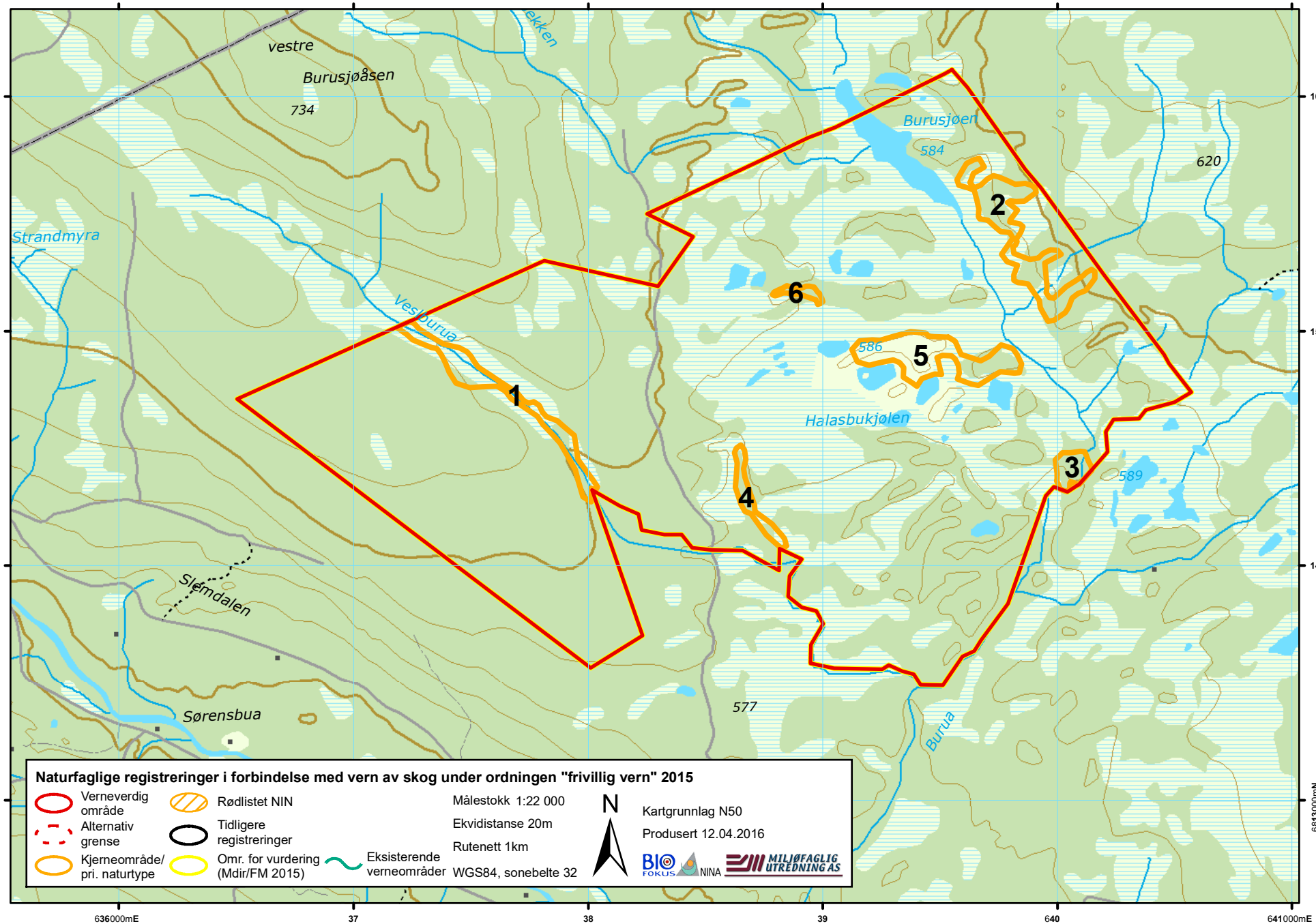
Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. & Brandrud, T.E. 2003. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA Oppdragsmelding 769: 1-9.

Framstad, E., Økland, B., Bendiksen, E., Bakkestuen, V., Blom, H. og Brandrud, T.E., 2002. Evaluering av skogvernet i Norge. Fagrapport 54, NINA. 146 s.

Haugan, R. 2014. Biologiske registreringer på Halasbukjølen, Åmot, Hedmark. Rapport fra befaringsnotat 15.09.2014.

Halsabukjølen (Åmot, Hedmark).

Areal 5.422daa, verdi **

Bilder fra området Halasbukjølen

Typisk skogbilde for furuskogen på vestsiden av veien. Foto: Terje Blindheim

Utsikt nordover mot Burusjøen og våtmarksområdene rundt Burua. Foto: Terje Blindheim

Ulvelav be funnet på to høystubber av furu i den skrinneste furuskogen i området. Her er trolig furuskogen ganske gammel, men ikke veldig grovvokst. Fra vest i kjerneområde 5. Foto: Terje Blindheim

Kjerneområde 2 hadde mer død ved, bedre kontinuitet i død ved og også en langt høyere diversitet av vedboende sopp enn ellers i området. Foto: Terje Blindheim